

בש"פ 5160/16 - מדינת ישראל נגד פלוני, פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 5160/16

כבוד השופט צ' זילברטל
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

1. פלוני
2. פלוני

המשיבים:

בקשה שלישית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

כ"ז בסיון התשע"ו (3.7.2016)

תאריך הישיבה:

עו"ד נוגה בן-סידי
עו"ד סימון חדד
עו"ד ריאל אלעזר

בשם המבקשת:
בשם המשיב 1:
בשם המשיב 2:

החלטה

בקשה להארכת מעצר שלישית לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), בגדרה מבוקש להאריך את מעצרם של המשיבים החל מיום 14.7.2016 בארבעים וחמישה ימים או עד למתן פסק דין בעניינם בת"פ 15-10-26792 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

1. ביום 15.10.2015 הוגש לבית המשפט המחוזי בירושלים כתב אישום נגד המשיבים ושלושה אחרים (להלן יחד: הנאשמים), המייחס להם עבירה של הריגה לפי סעיפים 298 ו-29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); שמונה עבירות של יידוי אבנים לעבר כלי תחבורה, לפי סעיפים 332א(ב) ו-29 לחוק העונשין; ועבירה של חבלה חמורה לפי סעיפים 329א(1) ו-29 לחוק העונשין. כתב האישום כלל שלושה אישומים נוספים אשר אינם רלבנטיים למשיבים. בהמשך הוגש כתב אישום מתוקן, אשר עובדותיו תוארו בהחלטתו מיום 10.4.2016 של השופט מ' מזוז בבש"פ 2801/16. בקצרה ייאמר, כי המשיבים, שהיו קטינים במועד הרלבנטי (יולי 1998 ו-1997 בהתאמה), נפגשו עם יתר הנאשמים, אשר היו בגירים, בערב ראש השנה התשע"ו, 13.9.2015, והחליטו ליידות אבנים לעבר כלי רכב של יהודים שנסעו בכביש הסמוך ליישוב צור באהר, בו התגוררו, וזאת לרקע הזדהותם עם המהומות שפרצו סביב הנעשה בהר הבית באותה התקופה. הנאשמים 4-1 (ובהם המשיב 1) התקרבו אל הכביש ויידו אבנים לעבר מכוניות חולפות, בעוד המשיב 2 נשאר בשכונת אבו חאמד כדי לתצפת ולהתריע בטלפון בפני האחרים אם יגיעו כוחות משטרה או צבא לאזור. כתוצאה מהמעשים, פגעו חלק מהאבנים בכלי רכב חולפים. בשלב מסוים, הנאשם 1 יידה אבן בגודל של כ-10 ס"מ ממרחק של כמטר לעבר רכב שבו נהג אלכס לבלוביץ ז"ל (להלן: המנוח) ונסעו שניים נוספים, ובעקבות זאת איבד המנוח שליטה על הרכב, סטה מהכביש, פגע בעמוד חשמל ולאחר מכן בעץ. כתוצאה מההתנגשות נהרג המנוח, ונוסעת נוספת נפצעה בבית החזה השמאלי, בצלעותיה ובידה השמאלית.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה למעצר הנאשמים, ובכללם המשיבים, עד תום ההליכים נגדם. לאחר מספר דחיות לבקשת באי כוח המשיבים לצורך לימוד התיק ועל מנת להשלים את חומרי החקירה שבידיהם, נעתר בית המשפט לבקשת המדינה ביחס לנאשמים האחרים בכתב האישום, שאינם קטינים, והורה על מעצרם עד תום ההליכים. בהחלטתו, קבע בית המשפט כי יש די ראיות לכאורה בעניינם של כל הנאשמים (לרבות המשיבים), וכי מסוכנותם נלמדת מהמעשים המיוחסים להם. לגבי המשיבים נקבע, בשל היותם קטינים, כי ייערכו תסקירים קודם להחלטה בעניינם.

3. התסקירים שהוגשו בעניינם של המשיבים לא באו בהמלצה לשחררם ממעצר, ומשכך הורה בית המשפט המחוזי (כב' השופט ד' מינץ), בהחלטה מיום 17.12.2015, על מעצרם של המשיבים עד תום ההליכים. עם זאת, בית המשפט קבע כי יש להבחין בין שני המשיבים, נוכח העובדה שמשיב 2 לא נטל חלק פעיל ביידוי האבנים, ועל כן הורה, גם בשים לב לאמור בתסקיר שנערך בעניינו, שככל שתוצע על-ידו חלופת מעצר מרוחקת שתאין את מסוכנותו, יהיה ניתן לשקול את שחרורו לאותה חלופה. לגבי המשיב 1 - נוכח התנגדות משפחתו לחלופה מוסדית שרות המבחן לא המליץ על שחרור.

4. משלא הסתיים משפטם של המשיבים בתום שישה חודשים, הגישה המבקשת בקשה להארכת מעצרם בארבעים וחמישה ימים. בהחלטתו מיום 10.4.2016 של השופט מ' מזוז בבש"פ 2801/16, הוארך מעצרם של המשיבים בארבעים וחמישה ימים או עד למתן פסק דין בעניינם, כאשר מעצרו של המשיב 1 הוארך בהסכמה. לגבי המשיב 2 נקבע בהחלטה, כי אמנם חלקו באירוע היה קטן מזה של המשיב 1, אך אין בכך לגרוע מחומרת המעשים להם היה שותף, כאשר גם בעניינו נמנע שירות המבחן ממתן המלצה על שחרור לחלופה. עם זאת, הוזכרה בהחלטה קביעתו של בית המשפט המחוזי, אשר הותירה פתח לשקול את שחרורו של המשיב 2 לחלופת מעצר, ככל שיציע חלופה הצפויה לאיין את מסוכנותו. נקבע כי בנסיבות אלה יכול המשיב 2 לפנות לבית המשפט המחוזי בבקשה לעיון חוזר לפי סעיף 52 לחוק המעצרים, ובמסגרתה להציג חלופת מעצר מתאימה.

5. משלא הסתיים משפטם של המשיבים בתום הארכת המעצר הראשונה, הגישה המבקשת בקשה להארכת מעצרו בארבעים וחמישה ימים נוספים. בהחלטותיה מיום 29.5.2016 של השופטת ע' ברון בבש"פ 4022/16, הוארך מעצרו של המשיבים בארבעים וחמישה ימים או עד למתן פסק דין בעניינם, בהסכמתם.

6. באשר להתקדמות הדיונים בתיק העיקרי, הרי שביום 7.12.2015 הוקרא כתב האישום למשיבים וליתר הנאשמים, ומספר דיונים נוספים הוקדשו לסוגית העיון ברשומות הרפואיות של המנוח, קבלת תשובת המשיבים לאישום, קיום דיון לפי סעיף 144 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, והסדרת ייצוגו של המשיב 1. בחודשים מרץ-אפריל התקיימו שני דיוני הוכחות, במהלכם נשמעו שישה עדי תביעה. עתה קבועים שישה מועדי הוכחות נוספים – אחד בחודש יולי, שניים בספטמבר, אחד באוקטובר ושניים בנובמבר 2016.

הבקשה דנא

7. בבקשה שלפניי, עותרת המבקשת להארכת מעצרו של המשיבים ב-45 ימים או עד למתן פסק הדין בעניינם. המבקשת טוענת כי המעשים המיוחסים למשיבים מעידים על מסוכנותם, כאשר העובדה שחברו להתארגנות קבוצתית שמטרתה לנקום ולפגוע באזרחים יהודים, ופעלו באופן מתוכנן תוך יידוי אבנים וסיכון כלי רכב, באופן שהביא למותו של המנוח ולחבלה חמורה לנוסעת נוספת, וכל זאת מתוך הזדהות עם הפרות סדר אלימות בהר הבית, מלמדת על מסוכנות גבוהה לציבור מצדם. המבקשת טוענת כי מסוכנות המשיבים אף מתחזקת לרקע האלימות הקשה השוררת במדינה ובירושלים בפרט בתקופה זו, ובמיוחד בדרך של יידוי אבנים. המבקשת מוסיפה כי שירות המבחן לנוער לא בא בהמלצה על שחרור לחלופת מעצר, שכן אין ביכולתה לאיין את המסוכנות העולה מן המשיבים. עוד מציינת המבקשת, כי פרשת התביעה החלה להישמע ונקבעו מועדי הוכחות נוספים.

8. בא-כוחו של המשיב 1 טען בדיון כי סיומו של המשפט לא נראה באופק, כאשר במועדים הקבועים עתה תתברר פרשת התביעה בלבד, ככל ששמיעתה תסתיים, ויידרשו מועדים נוספים, לא מעטים, לפרשת ההגנה. לפיכך, ובהתחשב בצורך לסכם וליתן הכרעת דין, כשמדובר בחמישה נאשמים ובארבעה סנגורים, לא צפוי סיום ההליך במהלך השנה הקרובה. נטען עוד כי חומרי חקירה נמסרים להגנה גם עתה, ואף בפתח עדותם של עדי תביעה, והדבר מקשה על ניהול ההגנה. נטען כי יש מקום לבחון שוב את האפשרות למציאת חלופת מעצר למשיב 1, וניתן היה להבין שמשפחתו אינה עומדת עוד בהתנגדותה לחלופה מוסדית (ככל שזו רלוונטית לעת הזו). לפיכך נטען כי ראוי להורות לשירות המבחן להגיש תסקיר מעצר משלים ולבחון אפשרות לשחרר את המשיב 1 לחלופת מעצר.

9. בא-כוחו של המשיב 2 הסכים לבקשה. כיוון שכתב ההסכמה הגיע לידיעתי רק סמוך לפני הדיון ולא ניתנה החלטה המבטלת את זימונו של המשיב 2 לדיון, התייצב בא-כוחו, והצהיר שבכוונתו לפנות לבית המשפט המחוזי בבקשה לעיון חוזר עקב כרסום בראיות. המשיב 2 הודיע כי הוא שומר על כל טענותיו בעניין זה ואין לראות בהסכמתו לבקשה דנא משום ויתור על טענות או זכויות.

דיון והכרעה

10. ההליך בעניינם של המשיבים מתנהל בעצלתיים, ככל הנראה עקב אילוצי יומנו של בית המשפט המחוזי. הערתו

של השופט מזוז בבש"פ 2801/16 לא הביאה לשינוי במצב הדברים. יש לכך השלכה על שיקוליו של בית משפט זה בכל הנוגע להארכת מעצרם של המשיבים, במיוחד בהתחשב בקטינותם ובכך שסיום ההליך כלל לא נראה באופק. אכן, המעשה בו היו המשיבים מעורבים נושא עמו סממנים של חומרה יתרה, ותוצאתו היתה קשה ביותר; אך ביחס לנאשמים האחרים, הבגירים, עניינם של המשיבים שונה במשהו, הן נוכח קטינותם והן – לגבי המשיב 2 – נוכח חלקו בפרשה.

באשר למשיב 2, מעבר להסכמתו לבקשה, כבר נאמר שככל שיעלה בידו להציע חלופה שאינה במקום ביצוע העבירות המיוחסות לו, היא תישקל. באשר למשיב 1 – יש מקום לקבל את הבקשה בדבר הכנת תסקיר מעצר משלים, הן בשל חלוף הזמן מאז מתן התסקיר הקודם (למעלה מחצי שנה) והן בשל האמור לעיל. התסקיר יוגש לבית המשפט המחוזי שנתון לו שיקול דעת מלא להחליט בעניינו של המשיב 1.

11. התוצאה היא שהבקשה מתקבלת, בכפוף לאמור לעיל. אני מאריך את מעצרם של המשיבים החל מיום 14.7.2016 בארבעים וחמישה ימים או עד למתן פסק דין בעניינם בת"פ 26792-10-15 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם. במקביל, אני מורה לשירות המבחן להכין תסקיר מעצר משלים בעניינו של המשיב 1 ולהגישו עד ליום 20.7.2016 לבית המשפט המחוזי, אשר יקבע דיון בסמוך לאחר קבלת התסקיר. ככל שלשירות המבחן תהיינה בקשות בעניין התסקיר – אלו יוגשו לבית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, כ"ז בסיון התשע"ו (3.7.2016).

ש ו פ ט